

nojej kuharici ; mislite si veselje, ko sta se zopet ta dva videli. Radovedni smo farani, od koga bodejo novi cerk. klučarji vpeljani, mogoče ob teh farških kuharic, ker že ima dekanova kuharica tako močno razburjene duhove pomiriti. Novo izvoljeni crk. klučarji, so bili največji ljubljenci provizorja Gomilšeka, in največji nasprotniki sedanjega župnika ; bomo videli kako bode ta držba delovala za cerkvene koristi. Dne 10. XI. je iz pričnike obdeloval tudi slabe časopise, pa se ni izrazil katere, mogoče je mislil na „Gospodarja“, in „Dom“, ter „Smr“. Opazovali bodoemo njegovo delovanje še nadalje, ter Vam poročali več prihodnjih. Opazovalec.

Dobje pri Planini. Vurkele vpraša v lažnjivem Gospodarju, kaj to pomeni, če pravi Dernič, kdo ima Pulkota rad naj podpiše. Mi pa vprašamo Vurkelca, kaj pa to pomeni, če Malika reče : „Kdo našega gosp. dušnega pastirja razžali, tisti mene razžali.“ Kaj pa to pomeni, če vedo ljudje povedati, da je župnik z njo ponoči španciral in zlate zvezde preteval. Kaj pa to pomeni, če da Vurkele tistega siromaka, ki mu je vso bero na hrbitu skupaj znosil, s palicami premlatiti in z vodo politi. In ko je na Škapulirko ta siromak se pritoževal zunaj, da je lačen, med tem ko so se farji v župnišču mastili in zalivali v vinom, pa mu župnik ni dal še koščeka kruga, ampak štirikrat ga je z vso močjo za uho vsekal. Kaj le neki to pomeni, lakomni Vurkele? Kaj pa to pomeni, če skuša Vurkele vero s plehastim škropilnikom v glavo zabijati. Vera ni v glavi, vera mora biti v srcu. Taka vera, iz ktere pa rastejo na glavi bunke, pa ni krščanaka. Kaj pa to pomeni, če odstavite deklino, ki je bila prednica Marijine družbe samo zato, ker njen oče ni hotel na smrtni postelji svojega premoženja v Vašo spodaj razparano mavho vreči. — Šola Vam ni prvo, to vemo ; pa ko bi za ta denar bili postavili farške svinjake, pa bi vam bilo prav. Pa za občinski odbor pridno agitirate ; zato ste pa tako dolgo odlagali z novo volitvo, da ste dobili v adventnem času ljudi v spovednico, da jih boste plahitali in farbali na črno. Ali pa se je morebiti prijel župnički stolec Tomažu na hlače, da se ga ne more znebiti? Če ljudje nečajo spredeti, da je bil Vurkele pri občinskem odboru le na veliko škodo občini, da je iz ljudi izprešal lepe tisočake, potem jim ni pomagati. Če še imajo kak krajcar, pa naj le spet Vurkele in njegove podrepnike volijo, potem jim bo kmalu bolj lahko. Stara resnica je, da imajo ljudje zmiraj tak odbor, karor si ga zaslužijo. Svojo posojilnico bi že rad župnik hvalil. Sirota! Mi pa povemo, da je župnik spet grdo lagal. Zakaj pa ni povedal koliko so že ljudem izposodili? Bomo pa mi povedali. Eden sam je vzel iz farške posojilnice denar, pa ga že toliko griva, kolikor ima las na glavi. Pravi, da mu je Vurkele od 100 gl. odtegnil 12 gold. na pol leta. Že to je krivica, če se obresti naprej odtegnejo. Župnik torej nima posojilnico ampak odiralnico. Katerega koža srbi, pa jo naj v farof nese. Resnicoljubni Dobjani.

Gospodinska šola v Ptiju.

Na naš oklic glede ustanovitve kuhrske in gospodinske šole v Ptiju smo dobili že razna naznania. Omenimo, da se vršijo ti tečaji v prvi vrsti za kmete in krčmarske hčerke, ki so nad 16 let stare. Namen šoli je, izobraziti dekleta v najvažnejšem gospodinskem delu, to je v prvi vrsti v kuhanju, pranju, šivanju, pospravljanju itd.

Šola se otvorila dne 1. januarja 1908. Občina mesta Ptuj je okrajnemu zastopu priplašila prostore na starem rotovžu, kjer se bodo napravilo spalno sobo in gospodinske prostore.

Vodstvo te gospodinske šole je prevzela gospodična Johana Heršič, sestra pokojnega ptujskega prošta Heršiča. Poleg tega bodo dajali poduk 1 kuharica in 1 šivilka.

Učni načrt je sleden : Ob 6. uri zutraj ostanejo dekleta, sikuhajo zajtrk in pospravijo sobe. Potem grejo 1 do 2 ure ali v cerkev ali pa na sprehod in to skupno pod nadzorstvom. Ko pridejo nazaj, prične kuhanje kosila ; vse pripravljene jedi porabijo dekleta same ; kar bodejo skuhale, bodejo tudi jedle. Popoldne pospravijo zopet sobe. Potem prične poduk v

šivanju. Obenem se bode podučevalo gladenje (peglanje) in pranje. Na večer bodejo zopet vse gojenke večerjo pripravile. Poleti bode tudi vrtnarski poduk.

Kdo želi, da bi njegova hčerka postala dobra gospodinja ali krčmarica, naj ne zamudi te prilike. Pogoji za sprejem so sledeči : Na mesec treba plačati 10 gold. in sicer 5 kron takoj, 15 kron pa pri vstopu. Katera je res prerevna, da bi zamogla to plačati, tej se bode pristojbina znižala. Poleg tega je treba, da prinese vsako dekle nekaj žmavca, putra, bučnega olja, krompirja, fižola, jajc in perutnine seboj. Vse druge potrebštine kakor postlige, kuhijsko orodje, matrace itd., so že preskrbljene.

Kdo hoče svojo hčerkko v to prepotrebno šolo poslati, naj to nemudoma naznani. Pridna dekleta bodejo v enem mesecu tečaj izgotovila. Naznanih sprejemajo : G. Jos. Ornig, župan v Ptiju (v pekariji), uredništvo „Štajerca“, pisarna okrajnega zastopa.

Ponavljamo še enkrat : Pošiljajte svoje hčerke v to šolo!

Novice.

Naš kmetski koledar v 2. natisu se pridno razpošilja. Kdo še ni naročen, naj to storí, čimprej je mogoče. Koledar košta 60 vinarjev, s poštnino pa 70 vinarjev. Kdo kupi le 1 komad, naj denar raje naprej pošlje, kajti poštno povzetje je zelo drago. Kdo proda 10 koledarjev, dobí 1 zaston. — Prosimo tiste, ki so se že pred meseci ali tedni naročili, ki pa so koledar že na drug način dobili, da nam to naznanijo. Kajti drugače se koledar odpolje in poštnina je ven vržena. — Nasprotniki se bahajo z svojim „kmetskim“ kalendrom, ki so ga izdali celjski dohtari. Hočejo nam s tem škodovati. Pa se le motijo! Prva naklada našega kmetskega koledarja je bila že naprej razprodana in tudi druga gre hitro. Somišljeniki! V vsaki napredni hiši mora biti naš kmetski koledar!

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Narodne štacune“ v Ptiju porabijo vsa sredstva, da bi privlekli nevedno ljudstvo k sebi in razprodali najslabše blago po najnižji ceni. Semtretja porabijo ti čudni „narodnjaki“ tudi nepravilna, nelepa in nepostavna sredstva. Dva slučaja smo izvedeli, ki označijo izborno to našo trditve. Prvi slučaj se tiče neke poštene gospodinje iz Dornave, in ga nam je sama pripovedovala. Kmetica je šla pred par dnevi mimo trgovine Mahorič in Šeligo. Tako se jo pokliče, češ da naj gre notri in da bode pošteno ter ceno kupila. Kmetica gre res notri in si izbere strikani tihelc, plača pošteno ter odide domu. Ko pride domu in pogleda blago, opazi vsa začudenja, da se ji je zavilo čisto drugi, manj vredni robec, nego ga je kupila. Zato je šla drugi dan zopet v mesto in zahtevala pravi tihelc. Ali naletela je na toliko grobosti, karor še nikdar v življenju. Prodajalec jo je opsoval, češ da nima žena vere delo. Tako se je delalo s pošteno gospodinjo, karor da bi bila dekla prvaških prodajalcev. Kmetica se k sreči teh narodnjaških psovk ni vstrašila, temveč je odločno zahtevala plačano blago ter zapretila, da gre drugače po policajci. Tega se je prodajalec vstrašil. Tako je dobila žena svoje pravo blago. Tako se dela z ljudstvom in taki manevri naj bi vrgli ljudstvu peseck v oči. — Zdaj k drugemu slučaju, ki se tiče narodnjaške trgovine s papirjem Petersič v Ptiju. Te dni si je moral vsak gostilničar in trgovec z vinom kupiti novo vinsko postavo, da jo razobesi v svojem lokalnu. Ob tej priliki je hodil mladenič po gostilnah in raznašal to postavo po izredno visoki ceni. Dejal je celo, da je poslan od okrajnega zastopstva in tako mu je šel marsikdo na lim. Torej — kolportaža in poleg tega laž! P tej poti bodojo prvaški trgovci. In potem se čudi, da jim ljudstvo vedno manj veruje ter da gre raje v poštene štacune, ki ne delajo z amerikansko reklamo in lažmi, temveč solidno ter dobro!

Proti krivčni razdelitvi podpor po ujmih prizadetim posestnikom so zborovali preteklo nedelje dopoldne ob 10. uri v gostilni g. A. Ogrizek v Rogaški Slatini. Na abod je prišlo čez 300 oseb, posestnikov in posestnic, ki so prav opravičeno protestirali proti nepravilni razdelitvi

podpor, katere je izposloval vrlji napredni poslanci Markhl. Klerikalni hujšači sicer lažejo, da je to delo kaplana Korošca. Ali lahko je dokazati, da Korošec ni niti ušivega vinarja pridobil. Slatinska občina je bila prva, katera je poročala poslancu g. Markhlu o grozoviti toči in ta poslanec je prisel tudi takoj po poročilu, da si ogleda prizadete kraje. Peljal se je potem na Dunaj in potkal na ministarske duri ter zahteval podporo za rogaški okraj. Korošec pa, ki je izvoljen v tem okraju, je menda za pečjo spal. Izposlovalo se je res nekaj podpore, žalil bog, da je bila nepravilno razdeljena. Ako bi bile podpore po resničnih razmerah pravilno razdeljene, bi pač marsikatera mati lahko svojim otročičem čevlje kupila, ko teče deca zdaj v hladnem jutru z raztrganim obutalom v šolo. Razdelitev denarja je bila v tem okraju otročja in osebna do skrajnosti. V slatinski okolici je župan neki g. Kužnar, strastni pristaš kmetskega pisača Vinkota Žurman. Njega zadene krivda zaradi nepravilne razdelitve podpor, kajti streljal je kozle, da se je kar kadilo. G. majorja v pokolu Pušnika je vpisal 70 K podpore, pri katerih je gosp. major sploh gor plačal. Ko je izvedel, da dobí podporo, bil je zelo ožalen in je začel vlogim denarje deliti. Ko pa je dobil od glavarstva izkaznico, gleda in gleda in vidi, da se je šlo za posestnika Franceta Pušnika in ne za majorja. O kozli, ki jih straljate Žurmanovi! Omenimo naj tudi g. Smole v Tržiču tik sv. Križa, ki je hudi nasprotnik našega lista. Ta je mislil : moram gledati, da sem pri na listku! In zapisal si je 80 kronic, na druge vboge je pa čisto pozabil, posebno na tiste, ki se mu zdejo preveč napredni, pa čeprav so desetkrat potrebnejši nego on. Res, čudni so nekateri očetje na občinskih stolih, čudni in — sebični. Valed takega postopanja se je ljudstvo zbralno na shodu. Sklicatelj shoda je bil g. Vidgaj, ki je povabil vlega našega g. Drofeniga, kmeta iz Kačjegadola. Le-ta je v eno in pol ure trajajočem govoru označil vse krivice, ki so se godile pri razdelitvi podpor. Raztolmačil je potem ljudstvu potrebo državne zavarovalne proti ujmam. Govor je bil temeljiti in pameten. Ob 1/4 12. ura je zaključil posestnik Ogrizek shod in ljudstvo se je v miru razšlo. Shod je bil velepomemben in gre sklicateljem vsega hvala. Ljudstvo pa izprevida z vsakim dnevnem boljem, kaj mu „pomagajo“ črni pristaši kaplana Korošca ter oni pisarja Žurmana. Zato — proč z njimi!

Štrajk na učiteljišču v Mariboru traja nadalje. Zdaj se hoče dijake z brezobzirno silo upogniti. Mesto da bi se klerikalnega učitelja Majcena z mokro cunjo tja nagnalo, kamor spada, hoče se raje bodočnost cele vrste dijakov pokvariti. To je pač skandal, ki vpije v nebo! Dokazano je, da je Majcen nezmožen učitelj, da ima grdo obnašanje, da ima znanstvene pojme kakor kak ribniški rešetar, da je surov kakor vsakdanji gosti mestnih žganjaren, — in vendar se ga noče odsloviti, temveč se raje uniči bodočnost cele vrste počtenih in pridnih študentov. Dijake, ki se ne pestijo zatirati od nezmožnega človeka, so kaznovali na ta način, da so jim odtegnili vse podpore in stipendije, in da se jim pokvari spricaval. In potem se je 4. letnik zavoda zaključil. Tako se dela v 20. stoletju. Klerikalstvo napravila vedno očitne svoj nastok na šolo. Zato združujmo svoje moči! Glede mariborskega šolskega štrajka pa se bode še na drugem mestu govorilo.

V Hajdini se godijo v zadnjem času prav čudne stvari. Občinsko gospodarstvo postaja vedno bolj slabo. Stari, imeniti župan se je moral očki Grahariju in njegovemu pomagaču Stolzu umakniti. In ta dva gospodarita zdaj po svoji glavi ter po klerikalnem vzorcu. Kdo bi v mestu vrček vina spil, ta po mnemu teh možakarjev ni „kristijan“, kajti veškaj hajdinski kristijan ima sveto dolžnost, da zapije ves svoj denar pri Grahariju. Ako prosi kdo za novo koncesijo, potem jo gotovo ne dobí; kajti Grahar ne trpi konkurenco in edini cilj mu je, da bi se zbiral vse denarji v njegovem obširnem žepu. Na Martinovo nedeljo so prišli vsi prijatelji Graharijev skupaj in praznovali slavnost tako temeljito, da so bili vsi krvavi. Cela „kmetska zveza“ se je pretevala, da so kar iskre letele in da so moralni enega celo v bolnišnico odpeljati. Tega ne vidiijo prvaški listi; to ne moti mir, kaj?! Zdaj